

ОВЧАРЬ

Грѣе златно слънце —
Слънце свѣтлооко,
Смѣй се поле равно —
Равно и широко.

Младъ овчарь въ полето
Вакло стадо кара
И излеко свири
Съ шарена цафара.

Шарена цафара
Пѣе и говори.
Слушатъ чучулиги
Въ синитѣ простори,

Славей въ гората
Млъкнали въ забрава,
Косове въздишатъ
Въ тъмната джбрана.

Слънце златооко
Скрий се, пакъ изгрѣва —
Шарена цафара
Свири, не престава.

Драго Поповъ

